"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ନିଜର ପିତାଙ୍କ ସମାନ ଆତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷକ ହୁଅ । ଯାହାସବୁ ବାବାଙ୍କ ଠାରୁ ପଢ଼ିଛ ତାହା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଅ । ଯଦି ଧାରଣା କରିଛ ତେବେ କାହାକୁ ବି ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇ ଦେଖାଅ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ କଥାରେ ବାବାଙ୍କର ଅଟଳ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି ? ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେଥିରେ ଅଟଳ ହେବାକୁ ପଡିବ ?

ଉତ୍ତର:- ବାବାଙ୍କର ଡ୍ରାମା ଉପରେ ଅଟଳ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯାହା ବିତିଗଲା ତାହା ଡ୍ରାମା । କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ତୁମେ ଯାହା କରିଥିଲ ତାହା ହିଁ କରିବ । ଡ୍ରାମା ତୁମକୁ ଏପଟ ସେପଟ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ଏଭଳି ହୋଇନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ମୁଖରୁ ବାହାରୁଛି- ଏଭଳି ହୋଇଥିଲେ ଏଭଳି କରିଥା'ନ୍ତି, ଜଣାଥିଲେ ଏପରି କରିନଥା'ନ୍ତି... ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର ଯେ ଏଭଳି କୌଣସି ଭୁଲ୍ ପୁନର୍ବାର ନହେଉ ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ପିତା ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ବାବା ନିଜେ କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଏଠାକୁ ଆସୁଛି ସେତେବେଳେ କେହି ଜାଣିପାରୁନାହାନ୍ତି କାରଣ ମୁଁ ଗୁପ୍ତ ଅଟେ । ଗର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ଯେତେବେଳେ ଆତ୍ମା ପ୍ରବେଶ କରିଥାଏ ତା'ର ପ୍ରବେଶ ହେବାରେ ପ୍ରକୃତ ତିଥି ତାରିଖ, ଜଣା ପଡିନଥାଏ । ଯେତେବେଳେ ଗର୍ଭରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଥାଏ ତେବେ ତା'ର ତିଥି ତାରିଖ ବାହାର କରାଯାଏ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ବାବାଙ୍କ ପ୍ରବେଶତାର ତିଥି ତାରିଖ ବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ ଜଣାପଡୁନାହିଁ, କେବେ ପ୍ରବେଶ କଲେ, କେତେବେଳେ ଏହି ରଥରେ ବିରାଜମାନ ହେଲେ କିଛି ବି ଜଣାପଡୁ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ଯଦି କାହାକୁ ଦେଖୁଥିଲି ତେବେ ସେ ଧ୍ୟାନରେ ଚାଲିଯାଉଥିଲା । ତେଣୁ ଭାବୁଥିଲି ଯେ ମୋ ଭିତରେ କାହାର ପ୍ରବେଶତା ହୋଇଛି ଅଥବା କିଛି ଶକ୍ତି ମିଳିଛି । ତେବେ ଏହି ଶକ୍ତି ଆସିଲା କେଉଁଠୁ ? ମୁଁ ଖାସ୍ କୌଣସି ଜପ ତପ ତ' କରିନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ଗୁପ୍ତ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । ଏହାର ତିଥି ତାରିଖ କିଛି ବି ନାହିଁ । ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକର ମଧ୍ୟ କେବେ ସ୍ଥାପନା ହେଉଛି ଏକଥା ବି କିଛି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ମନମନାଭବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ହେ ଆତ୍ମାମାନେ ତୁମେ ମୋତେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ ଡାକୁଛ ଯେ ଆସ ଏଠାକୁ ଆସି ଅପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି, ପବିତ୍ର ଦୁନିଆର ସ୍ଥାପନା କର । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଡ୍ରାମାର ଯୋଜନା ଅନୁସାରେ ମୋତେ ଆସିବାକୁ ପଡିଥାଏ ତେଣୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚୟ ହେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯାହାକିଛି ବି ବିତିଯାଇଛି, ତା'ର ପୁଣି ପୁନରାବୃତ୍ତି ହେବ । ସତ୍ୟଯୁଗ ଏବଂ ତ୍ରେତାଯୁଗର ମଧ୍ୟ ପୁନରାବୃତ୍ତି ନିଶ୍ଚିତ ହେବ । ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡ ସହିତ ସଂବତ ମଧ୍ୟ ବିତିଚାଲିଛି । କହୁଛନ୍ତି ସତ୍ୟଯୁଗ ବିତିଯାଇଛି କିନ୍ତୁ କେହି ତ' ଦେଖିନାହାନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ହିଁ ସତ୍ୟ ତ୍ରେତାଯୁଗରେ ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲ ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେ ହିଁ ମୋଠାରୁ ଅଲଗା ହୋଇଛ । ତେବେ ଏହି କଥା ଉପରେ ଚିନ୍ତନ ମନ୍ଥନ କରିବା ଉଚିତ୍, କିପରି ମୁଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛି ଯାହାକି ପୁଣି ଅବିକଳ ସେହିପରି ନେବାକୁ ପଡିବ ଅର୍ଥାତ୍ ତୁମକୁ ଦୁଃଖ ଏବଂ ସୁଖର ଅଭିନୟ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ତ ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଘର ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଏ ତେବେ କେଉଁଠାରୁ ଛାତ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥାଏ ତ ଆଉ କେଉଁଠାରୁ କ'ଣ ହୋଇଯାଏ । ତେଣୁ ଚିନ୍ତା ରହିଥାଏ ଯେ କିଭଳି ଏହାର ମରାମତି କରିବାକୁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ଘର ବହୁତ ପୁରୁଣା ହୋଇଯାଇଥାଏ ତେବେ ବୁଝିବାକୁ ହୁଏ ଯେ ଏହି ଘର ଆଉ ରହିବା ଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ପାଇଁ ଏଭଳି କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାପାଇଁ ଯୋଗ୍ୟ ହେଉଛ । ତେବେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିନିଷ ପ୍ରଥମେ ନୂଆ ପରେ ପୁଣି ପୁରୁଣା ହୋଇଥାଏ । ପିଲାମାନଙ୍କର ବିଚାର ଆସୁଛି ଯେ ଆଉ କେହି ତ' ଏହି କଥାକୁ ବୁଝିପାରିବେ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ସମସ୍ତେ ଗୀତା ରାମାୟଣ ଇତ୍ୟାଦି ଶୁଣାଇବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି, ସେମାନେ କେବଳ ଏହିଥିରେ ହିଁ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଆଗରୁ ତୁମେ ଏବଂ ମୁଁ ସମସ୍ତେ ଏହି ସବୁ ଧନ୍ଦାରେ ବ୍ୟସ୍ତ ଥିଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବାବା ଆମକୁ କେତେ ବୁଦ୍ଧିମାନ କରୁଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ହେ ସନ୍ତାନମାନେ ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବେ ଶେଷ ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଏବେ ତୁମକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବାକୁ ହେବ । ଏଭଳି ନୁହେଁ ଯେ ସମସ୍ତେ ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବେ କିମ୍ବା ସମସ୍ତେ ମୁକ୍ତିଧାମରେ ବସିଯିବେ ଏହିଭଳି ନିୟମ ନାହିଁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ତ' ପ୍ରଳୟ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆର ବହୁତ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ଅଛି ପୁଣି ତୁମେ ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ମଧ୍ୟ ଯିବ । ସେଠାରେ ସୁଖର ଅନୁଭବର କୌଣସି ପ୍ରଶ୍ନ ହିଁ ନାହିଁ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ ଏହି ଯଜ୍ଞରେ ବିଘ୍ନ ପଡିବ ତାହା ତ ପ୍ରତିକଳ୍ପରେ ବିଘ୍ନ ନିଶ୍ଚିତ ପଡିବ । ତୁମେ ତ' ଏବେ ପକ୍କା ହୋଇଗଲଣି । ଏହି ସ୍ଥାପନା ଏବଂ ବିନାଶ କୌଣସି ଛୋଟ କାମ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ବିଘ୍ନ କେଉଁ କଥାରେ ପଡିଥାଏ ? ବାବା କହୁଛନ୍ତି କାମ ବିକାର ମହାଶତ୍ରୁ ଅଟେ ଏହି ବିକାର ପାଇଁ ହିଁ ଅତ୍ୟାଚାର ହୋଇଥାଏ । ଦ୍ରୌପଦୀର କଥା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ନା । ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ବିଘ୍ନ ପଡିଥାଏ । ତୁମକୁ ସତୋପ୍ରଧାନରୁ ତମୋପ୍ରଧାନ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତୁମକୁ ଶିଢ଼ିରେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ହେବ, ଏହି ଦୁନିଆ ନିଶ୍ଚୟ ପୁରୁଣା ହେବ । ଏହି ସବୁ କଥାକୁ ତୁମେମାନେ ହିଁ ଜାଣିଛ ଏବଂ ସ୍ମରଣ ମଧ୍ୟ କରୁଛ । ତୁମକୁ ପାଠ ପଢ଼ି ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ପଢ଼ାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ଶିକ୍ଷକ ହେବାକୁ ପଡିବ । ତେବେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ପାଠପଢ଼ି ଶିକ୍ଷକ ହେଉଛ, ପୁଣି ଶିକ୍ଷକଙ୍କଠାରୁ ଯେଉଁମାନେ ଶିଖି ହୋସିଆର

ହୋଇଥା'ନ୍ତି ତେବେ ସରକାର ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ପାସ୍ କରିଥା'ନ୍ତି । ସେହିଭଳି ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷକ ଅଟ । ବାବା ତୁମକୁ ଶିକ୍ଷକ କରିଛନ୍ତି, ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ କ'ଣ କରିପାରିବ! ତୁମେ ସମସ୍ତେ ଆତ୍ମିକ ଶିକ୍ଷକ ଅଟ । ତେଣୁ ତୁମ ବୁଦ୍ଧିରେ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଦରକାର । ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ଏହି ଜ୍ଞାନ ବିଲକୁଲ୍ ଠିକ୍ ଅଟେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଯେତେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଇବ ସେତେ ତୁମ ପାଖକୁ ଶକ୍ତି ଆସିବ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ହେବାରେ ଲାଗିବ କାହିଁକିନା ଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହେବ ପୁଣି ଏହାର ସାକ୍ଷାତ୍କାର ମଧ୍ୟ କାହା କାହାକୁ ହୋଇପାରେ । ତେବେ ବାବା ତ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ବସିଛନ୍ତି, ବାବା ସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ଅଟନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ପାଠପଢ଼ାରେ ସମସ୍ତେ କ୍ରମାନୁସାରେ ରହିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ବୁଦ୍ଧିରୁ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ମୁଁ କେତେ ଧାରଣା କରିଛି । ଯଦି ଧାରଣା ଅଛି ତେବେ ଅନ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାନ ବୁଝାଇ ଦେଖାଅ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନଧନ । ଯଦି ଏହି ଧନ ଅନ୍ୟକୁ ନ ଦେବ ତେବେ କେହି ମାନିବେ ନାହିଁ ଯେ ତୁମ ପାଖରେ ଜ୍ଞାନ ଧନ ଅଛି । ଏହି ଧନ ଦାନ କଲେ ତୁମକୁ ମହାଦାନୀ କୁହାଯିବ, ମହାବୀର କୁହନ୍ତୁ ଅଥବା ମହାଦାନୀ କୁହନ୍ତୁ କଥା ଗୋଟିଏ । ସମସ୍ତେ ଏକାପରି ତ' ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମ ପାଖକୁ କେତେ ଆସୁଛନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ ଜଣ ଜଣଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବ ? ଲୋକମାନେ ଖବରକାଗଜରୁ ବହୁତ କଥା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଚମକି ପଡୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ଯେବେ ତୁମ ପାଖକୁ ଆସି ଶୁଣୁଛନ୍ତି ତେବେ କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ପରମତରେ ପଡି କ'ଣ କଲୁ, ଏଠାରେ ତ' ବହୁତ ଭଲ କଥା ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ଜଣ ଜଣଙ୍କୁ ବସି ବୁଝାଇବାରେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏଠାରେ କେତେ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡୁଛି ତଥାପି ବି କେହି ମହାରଥୀ, ଘୋଡାସବାର ଆଉ ପୁଣି କେହି ପଦାତିକ ମଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି । ଡ୍ରାମାରେ ଏହିଭଳି ଅଭିନୟ ରହିଛି, ଏକଥା ତ' ଜାଣିଛ ଯେ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ତୁମର ହିଁ ବିଜୟ ହେବ, କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ଯେଉଁମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥିଲେ ସେହିମାନେ ହିଁ ବିଜୟୀ ହେବେ । ପୁରୁଷାର୍ଥ ତ' ପିଲାମାନଙ୍କୁ କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କର । ପ୍ରଥମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ସେବା କର । ତୁମେ ପଚାରିପାରିବ- ଇଏ କିଏ ? ଏହାଙ୍କ ଉପରେ କାହିଁକି ପାଣି ଢ଼ାଳୁଛ ? ଏକଥା ତୁମେ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଛ । କଥାରେ କହିଥା'ନ୍ତି ନା ନିଆଁ ଆଣିବାକୁ ଯାଇ ମାଲିକ ହୋଇ ବସିଗଲା । ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ମଧ୍ୟ ତୁମପାଇଁ ହିଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ତୁମେମାନେ ଯାଉଛ ତାଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବା ପାଇଁ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ପୁଣି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଇ ଡାକୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏଭଳି ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଆସିଲେ ଖୁସି ହେବା ଦରକାର । କାଶୀ ଇତ୍ୟାଦିରେ ବଡ ବଡ ଉପାଧି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ଭକ୍ତିରେ କେତେ ଢ଼େର ମନ୍ଦିର ରହିଛି, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଏକ ଧନ୍ଦା ଅଟେ । ଯଦି କୌଣସି ଭଲ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଖନ୍ତି ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଗୀତା କଣ୍ଠସ୍ଥ କରାଇ ଆଗକୁ ରଖିଦିଅନ୍ତି, ପୁଣି ତା'ଦ୍ୱାରା ଯାହା ରୋଜଗାର ହୋଇଥାଏ ତାହା ତାଙ୍କୁ ମିଳିଯାଏ । ବାସ୍ତବରେ ଏହା କୌଣସି ରୋଜଗାର ନୁହେଁ ରିଦ୍ଧି ସିଦ୍ଧି ବହୁତ ଶିଖିଥା'ନ୍ତି । ତୁମକୁ ଏହିଭଳି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କୁ ଯିବା ଦରକାର । ତୁମେମାନେ କେବେ ଶାସ୍ତ୍ର ଉପରେ ତର୍କ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତୁମକୁ ତ' ସେଠାକୁ ଯାଇ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ । ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତିଦାତା ତ' କେବଳ ଜଣେ ତାଙ୍କର ହିଁ ମହିମା କରିବାକୁ ହେବ । ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ମନେକରି ମୋତେ ମନେପକାଅ । ବାକି ମନମନାଭବର ଅର୍ଥ ଏହା ନୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ଗଙ୍ଗାକୁ ଯାଇ ସ୍ନାନ କରିବ । ମାମେକମ୍ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଲା ଏକମାତ୍ର ମୋତେ ମନେପକାଅ—ମୁଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରୁଛି ତୁମକୁ ସବୁ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବି । ଯେବେଠାରୁ ଏଠାକୁ ରାବଣ ଆସିଛି ସେବେଠାରୁ ପାପର ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି, ତେଣୁ ଉଚ୍ଚପଦ ପାଇବାପାଇଁ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ । ଉଚ୍ଚ ପଦବୀ ପାଇବା ପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ରାତି ଦିନ କେତେ ମେହେନତ କରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଏହା ମଧ୍ୟ ପାଠପଢ଼ା ଅଟେ । ଏଥିରେ କୌଣସି ପୁସ୍ତକ ଆଦି ପଢ଼ିବାର କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ତ' ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସିଗଲାଣି, ଏହା କୌଣସି ବଡ କଥା ନୁହେଁ । ବାବା କ'ଣ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମର କଥା ବିସ୍ତାର ଭାବରେ ବସି ବୁଝାଇବେ! ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମର ୮୪ ଜନ୍ମ ଶେଷ ହେଲା ଏବେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ଫେରିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁ ଆତ୍ମାମାନେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚିତ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଚାଲ ଯେ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ । ପିଲାମାନେ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ଯୋଗରେ ରହିପାରୁନାହୁଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଆରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସମ୍ମୁଖରେ କହୁଛି- ମୋତେ ମନେପକାଅ ପୁଣି ତୁମେ ଯୋଗ ଶବ୍ଦ କାହିଁକି କହୁଛ । ଯୋଗ ଶବ୍ଦ କହିବା ଦ୍ୱାରା ହିଁ ତୁମେ ଭୁଲିଯାଉଛ । ନଚେତ୍ ବାବାଙ୍କୁ କିଏ ମନେ ନପକାଇବ, ତୁମେ ନିଜର ଲୌକିକ ମାତାପିତାଙ୍କୁ କିପରି ମନେପକାଉଛ ସେହିପରି ଇଏ ମଧ୍ୟ ତୁମର ପିତା ମାତା ଅଟନ୍ତି ନା । ଏମାନେ ମଧ୍ୟ ପାଠ ପଢୁଛନ୍ତି, ସରସ୍ୱତୀ ମଧ୍ୟ ପଢୁଛନ୍ତି, ତେବେ ପାଠ ଏକମାତ୍ର ବାବା ହିଁ ପଢ଼ାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜେ ପଢୁଛ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ାଉଛ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପିଲାମାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ପଢ଼ିବା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ଜପ ତପ କରିବା ଦ୍ୱାରା ମୋତେ କେହି ପାଇପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏହା ଦ୍ୱାରା ଫାଇଦା କ'ଣ ହେଲା, ତୁମେ ଶିଢ଼ିରେ ତଳକୁ ଖସି ପତିତ ହୋଇଆସିଛ ।

ତୁମର କେହି ଶତ୍ରୁ ନାହାନ୍ତି । ତଥାପି ତୁମକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ପାପ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟର ଖାତା କିପରି ଜମା ହୋଇଥାଏ । ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ହିଁ ତୁମେ ପାପ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଛ । ଏଭଳି ମଧ୍ୟ ପିଲା ଅଛନ୍ତି ଯିଏ ନୂଆ ଦୁନିଆ, ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ କ'ଣ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇପାରୁନାହାନ୍ତି । ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ଅବିନାଶୀ ବାବାଙ୍କୁ ମନେପକାଅ, ସିଏ ହିଁ ପତିତ ପାବନ ଅଟନ୍ତି । ବାକି ତୁମର କେଉଁଆଡେ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଭକ୍ତି କରିବାପାଇଁ ସର୍ବଦା ଘରୁ ବାହାରକୁ ଯାଉଥିଲେ, ତେଣୁ ସ୍ୱାମୀ ନିଜର ସ୍ତ୍ରୀକୁ କହୁଥିଲା ଯେ ଘରେ ମଧ୍ୟ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଚିତ୍ର ଅଛି ପୁଣି ବାହାରକୁ କାହିଁକି ଯାଉଛ ? ଏଥିରେ

କ'ଣ ଫରକ ରହିଛି ? ତୁମର ପତି ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ମାନୁନାହାନ୍ତି । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବହୁତ ଦୂର ଦୂର ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ଉଚ୍ଚ ମନ୍ଦିରମାନ ତିଆରି କରୁଥିଲେ । ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ଭାବନା ରହିବ । ତୁମେ ବୁଝାଉଛ ଯେ ମନ୍ଦିରମାନଙ୍କରେ କେତେ ଧକ୍କା ଖାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଏହା ଯେପରିକି ପରମ୍ପରାରୁ ଚାଲି ଆସୁଛି । ଶିବକାଶୀକୁ ତୀର୍ଥ କରିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାପ୍ତି କିଛି ବି ହେଉନାହିଁ । ଏବେ କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି, ତେଣୁ ତୁମର କେଉଁଆଡକୁ ଯିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ । ପତିଙ୍କର ପତି ପରମେଶ୍ୱର ବାସ୍ତବରେ ସିଏ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଯାହାଙ୍କୁ ତୁମର ପତି, କାକା, ମାମୁଁ ସମସ୍ତେ ମନେପକାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ସିଏ ହିଁ ପତି ପରମେଶ୍ୱର ଅଥବା ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ଅଟନ୍ତି । ସିଏ ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋତେ ମନେପକାଅ ତେବେ ତୁମର ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ତୁମର ଆତ୍ମାର ଜ୍ୟୋତି ଏତେ ଜାଗ୍ରତ ହେଉଛି ଯେ ତୁମଠାରୁ ବାହାରୁଥିବା ଲାଇଟ୍ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବେ । ପିଲାମାନଙ୍କର ନାମ ମଧ୍ୟ ବିଖ୍ୟାତ ହେବା ଦରକାର । ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କର ନାମକୁ ତ' ବିଖ୍ୟାତ କରୁଛନ୍ତି ନା । କନ୍ୟା ସୁଦେଶ ବୁଝାଇବାରେ ବହୁତ କୁଶଳୀ ଅଟେ, ଇଏ ବହୁତ ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ପୁରୁଣାମାନଙ୍କଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଆଗରେ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଆଗକୁ ଯାଇପାରିବ ତେବେ ଏସବୁର ଆଧାର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉପରେ ହିଁ ନିର୍ଭର କରୁଅଛି । ଏଥିରେ ହାର୍ଟଫେଲ୍ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଶେଷ ସମୟରେ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଜୀବନମୁକ୍ତି ପାଇପାରିବ । ଦିନକୁ ଦିନ ଏହିଭଳି ବହୁତ ଆସିବେ । ଡ୍ରାମାରେ ତୁମର ବିଜୟର ପାର୍ଟ ତ' ରହିଛି । ଏଥିରେ ବିଘ୍ନ ମଧ୍ୟ ପଡିବାର ଅଛି, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସତ୍ସଙ୍ଗରେ ଏଭଳି ବିଘ୍ନ ପଡିନଥାଏ । ଏଠାରେ ବିକାର ପାଇଁ ହିଁ ବିଘ୍ନ ପଡୁଛି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଅମୃତ ଛାଡି ବିଷ କାହିଁକି ଖାଇବୁ । ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ଏକମାତ୍ର ଦେବୀ ଦେବତା ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା ହୋଇଥାଏ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ରାବଣରାଜ୍ୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଜ୍ଞାନ କେତେ ସ୍ପଷ୍ଟ । ରାମରାଜ୍ୟ ନିକଟରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତୁମେ ତ ସମୟ ମଧ୍ୟ ଦେଖାଉଛ । ବର୍ତ୍ତମାନ ହେଉଛି ସଙ୍ଗମଯୁଗ, ଏହି ଦୁନିଆ ଏବେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ସ୍ଥାପନା, ପାଳନା, ବିନାଶ କେବଳ ବାବା ହିଁ କରାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ, କିନ୍ତୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧାରଣା ହେଉନାହିଁ ଅନ୍ୟ ସବୁ କଥା ମନେ ରହୁଛି ବାକି ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଯୋଗ ଭୁଲି ହୋଇଯାଉଛି । ତୁମେ ହେଉଛ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଭଗବାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ଦିନକୁ ଦିନ ତୁମେ ପବିତ୍ର ହେଉଛ । ତୁମକୁ ତ' ଧନ ମିଳୁଛି ନା, ତେଣୁ ଖର୍ଚ୍ଚ ମଧ୍ୟ ଆସିଯାଉଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମର ହୁଣ୍ଡି ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଚାଲିବ, କଳ୍ପ ପୂର୍ବଭଳି ତୁମେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବ । ଡ୍ରାମା ତୁମକୁ କମ୍ ବେଶୀ ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ଦେବ ନାହିଁ । ଡ୍ରାମା ଉପରେ ବାବାଙ୍କର ଅଟଳ ନିଶ୍ଚୟ ରହିଛି, ଯାହା ଅତିକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି ତାହା ଡ୍ରାମା । ଏପରି କହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ଯେ ଯଦି ଏପରି ହୋଇଥା'ନ୍ତା, ତେବେ ଏହା କରିନଥା'ନ୍ତୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଅବସ୍ଥା ଆସିନାହିଁ, କିଛି ନା କିଛି ମୁଖରୁ ବାହାରିଯାଉଛି ପୁଣି ପରେ ଅନୁଭବ ହେଉଛି । ତେଣୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଚିନ୍ତା କରନାହିଁ, ଆଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ଏଭଳି ଭୁଲ୍ ପୁନର୍ବାର ନ ହେଉ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଚାର୍ଟ ଲେଖ, ଏଥିରେ ବହୁତ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି । ବାବା ଜଣଙ୍କୁ ଦେଖିଥିଲେ ଯିଏକି ସାରା ଜୀବନ କାହାଣୀ ଲେଖୁଥିଲେ, ଭାବୁଥିଲେ ପିଲାମାନେ ଏଥିରୁ ଶିଖିବେ । ଏଠାରେ କିନ୍ତୁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାରେ ହିଁ କଲ୍ୟାଣ ରହିଛି । ଏଠାରେ ମିଛ ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ନାରଦଙ୍କର ଉଦାହରଣ ରହିଛି । ତେଣୁ ଚାର୍ଟ ଲେଖିବା ଦ୍ୱାରା ବହୁତ ଫାଇଦା ହେବ । ବାବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏଥିରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଆଚ୍ଛା-

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଜ୍ଞାନକୁ ଧାରଣ କରି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ଜ୍ଞାନ ଧନକୁ ଦାନ କରି ମହାଦାନୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । କାହା ସହିତ ବି ଶାସ୍ତ୍ର ଜ୍ଞାନର ଆଲୋଚନା ନକରି ବାବାଙ୍କର ସତ୍ୟ ପରିଚୟ ଦେବାକୁ ହେବ ।

(୨) ତୁମକୁ ବିତିଯାଇଥିବା କଥାକୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଦ୍ୱାରା ପୁଣି କେବେ ବି ଭୁଲ୍ ହେବ ନାହିଁ । ନିଜର ଯୋଗର ଚାର୍ଟକୁ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଲେଖିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିକୁ ଧାରଣ କରି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରୁଥିବା ନିର୍ଭୟ ଏବଂ ବିଜୟୀ ହୁଅ ।

ତୁମେମାନେ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ଅଟ । ତୁମକୁ ସତ୍ୟ ଜ୍ଞାନ, ସତ୍ୟ ପିତା, ସତ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତି, ସତ୍ୟ ଯୋଗ, ସତ୍ୟ ଗୁଣ, ସତ୍ୟ ଶକ୍ତି ସବୁ କିଛି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଯଦି ତୁମ ଭିତରେ ଏତେ ବଡ କ୍ଷମତାର ଅଧିକାରୀ ହେବାର ନିଶା ରହିବ ତେବେ ଏହି ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମାକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବାକୁ ଲାଗିବ । ଏହି ମିଥ୍ୟାର ରାଜ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ସତ୍ୟତାର ଶକ୍ତିରେ ସମ୍ପନ୍ନ ଆତ୍ମାମାନେ ବିଜୟୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି । ସତ୍ୟତାର ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି ଖୁସି ଏବଂ ନିର୍ଭୟତା । ସତ୍ୟ କହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସର୍ବଦା ନିର୍ଭୟ ରହିଥାଏ । ତାଙ୍କୁ କେବେହେଲେ ଭୟ ଲାଗିନଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର ଆଧାର ହେଲା ସକାରାତ୍ମକ ବିଚାର ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବୃତ୍ତି ।

*** **ଓମ୍ ଶାନ୍ତି** ***

ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବା ପାଇଁ ବିଶେଷ ପୁରୁଷାର୍ଥ:-

ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ, ବାଣୀରେ, ସମ୍ପର୍କ ବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସ୍ନେହୀ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ମୃତି ବା ସ୍ଥିତିରେ ଲବଲୀନ ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହରେ ମଗ୍ନ ରହୁଥିଲେ ସେହିଭଳି ତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କର । ତେବେ ଯେତେ ଯେତେ ଲଭଲୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଗେହ୍ଲା ହୋଇପାରିବ ସେତେସେତେ ଲବଲୀନ ରହିପାରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସହଜରେ ନିଜ ସମାନ କିମ୍ବା ବାବାଙ୍କ ସମାନ କରିପାରିବ ।